

et Par Ord at støtte de Bemærkninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Jeg er ogsaa af den, som kunne være med til at give Kvinden al den Indflydelse paa Kalbet af en Sjælesørger, som med Rette kan tilkomme hende. Jeg skal tillade mig at minde om, hvad der er foregaaet ved et stort Kirkemøde for mange Aar siden. Der kom det Spørgsmaal paa Bane, om Kvinden ogsaa besad en Sjæl; det blev afgjort ved Stemmeflerhed, og de Fleste stemte for, at Kvinden ogsaa maatte have en Sjæl. Da vi ikke have Noget, som paaviser, at Kvinden ingen Sjæl har, mener jeg, at det ogsaa maa være rimeligt, at hun faar al den Indflydelse paa Valget af en Sjælesørger, som med Rette tilkommer hende. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre, da Alt, hvad jeg ellers havde at sige, iforveien er sagt, og det er unødvendigt at sige det, efter at det engang er sagt. Jeg skal kun gjentage, at jeg slutter mig til de Betragtninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Standerborg (Bajer).

B. Solm: Jeg kan gjerne være fuldstændig enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Brix) i, at det Gudselov ikke forholder sig saaledes, at et Menneke ikke kan blive salig, fordi han ingen Præst har, men jeg vil dog spørge ham: Hvad have vi Præsterne til? (Brix: De skulle hjælpe dertil.) Det ærede Medlem siger: De skulle hjælpe dertil, og dermed har det ærede Medlem givet mig Ret nok; jeg forlanger ikke mere.

Berg: Jeg vilde ikke forstyrre det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Brix) i at udtale sig — jeg troede, at det var bleven en længere Udtalelse — da jeg kun havde en kort Bemærkning at gjøre ovenfor det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Han endte sit Foredrag med at sige, at hvad vi her ville med dette Forslag, var kun en tom Demonstration. Jeg henstiller til det ærede Thing, om han ikke nu ved denne gjentagne i Ordlyden forandrede, men iøvrigt væsentlig samme Karakteristik af Folkethingets Betydning, har godtgjort Rigtigheden af, hvad jeg tidligere udtalte, og min Ret til at karakterisere hans forrige Udtalelse paa den flete Maade. Til den ærede Kirke- og Undervisningsminister skal jeg sige, at Rigsdagstidenden vil vise, hvad der er forstaaet og hvad der er Misforstaaelse af, hvad der er bleven sagt. Den ærede Minister tager feil, naar han ikke tror, at ogsaa denne Sag er bleven drøftet baade for og imod, inden der saa at sige saaldt Dom i den paa Valgdagen, og jeg tror ogsaa, at den ærede Minister vil komme til at indrømme,

hvis han kjendte Stemningen ude i Folket, at det ikke blot er hans sædvanlige politiske Modstandere, der ere for denne Sags Gjennemførelse, saaledes som Lovforslaget foreslaar, men at der ogsaa findes Mangfoldige af hans nærmeste politiske Meningsfæller, som finde, at Forordningerne i denne Henseende ere moderate og billige, og at de bør efterkommes.

Søgsbro: Rige overfor de Par Medlemmer, der have ment, at Forslaget er ubilligt mod Kvinderne og ikke giver dem lige Ret med Mændene, maa jeg tillade mig at udtale, at jeg tror, at de tage feil. Dette Forslag har netop det Formaal at stille Mænd og Kvinder ganske lige. I § 1, hvor der er nævnt Familiefædre, Enter og andre Personer, stilles Enter jo paa lige Fod med Familiefædre, og ved "andre Personer" forstaaes jo baade Mænd og Kvinder. Derimod er der ganske vist ikke givet Hustruen samme Ret som Familiefæderen, men det er netop, fordi den hele Valgret forudsætter den Modenhed, som vindes gennem en selvstændig Stilling eller Styrelsen af et Hus; men det er jo Manden, som er Familiens Hoved, som paa dens Begjær træder i Forhold til Omverdenen, og som altsaa ogsaa i dette Tilfælde skal tage Beslutningen. Den hele Bestemmelse er sat ind i Lovforslaget efter meget nøie Overveelse. Først var der en stor Forhandling om denne Sag i det andet Thing, derefter blev den meget nøie drøftet i et Udvalg her af Thinget, og det er os meget vel bevidst, at det i een Henseende ikke er en saa udstrakt Valgret som den til Folkethinget; men vi mente, at der netop her var særegne Forhold, der skulde tages Hensyn til. Der handles jo her ikke alene om, hvem uan vil vælge til sin egen Præst, thi det har ethvert Medlem af Folkekirken fuldstændig Ret til, saalænge vi have Loven om Sognebaandsløsning; men her er tillige Tale om at vælge en Præst for hele Sognet, for en hel Menighed, en Tilstand, som altsaa kan være langt ud over den Tid, hvori man selv er bosat i Sognet, maaste endog tilkommende Slægter. Saa her har Valget altsaa en saadan Betydning, at den, i hvis Haand man lægger Valgretten, ogsaa bør blive En, det være en Mand eller Kvinde, som man kan tiltro en særlig Grad af aandelig Udvikling, og derfor er det hint Hensyn, der har været bestemmende. Men, som sagt, jeg tror ikke, at Kvinden kan beklage sig over ikke at være bleven stillet paa lige Fod med Manden. Der er efter min Mening gjort en fuldstændig Lighed gjældende imellem dem. Hvad i Øvrigt Forslaget angaar, kan jeg ikke nægte, at det gjorde mig meget ondt at høre af den ærede Minister, at han saa langt fra havde nærmet sig Forslaget, saaledes som jeg havde haabet, at han endog var kommen det fjernere. Demmed tror jeg, at denne Sags Skæbne saa at sige er afgjort; der vil da